

PERSBERICHT

ROEMER VAN DER STEEG WINT DE WIM SONNEVELDPRIJS 2008

“verrassend liedjesprogramma wint jury- en publieksprijs Amsterdams Kleinkunst Festival”

Zaterdagavond, in een afgeladen Kleine Komedie te Amsterdam, won **Roemer van der Steeg** De Wim Sonneveldprijs 2008. Hij is er volgens de jury uitstekend in geslaagd het publiek voor zich in te nemen. Dat de toeschouwers dit ook vonden lieten zij blijken door het toekennen van de publieksprijs. Van der Steeg is met het winnen van deze prijs een veelbelovende nieuwkomer in de Nederlandse kleinkunst. De tweede plaats was voor Margriet Bolding. Sophie van Hoytema eindigde als derde.

Zinderende finale

Drie kandidaten hebben na een intensief traject de finale bereikt. Tijdens een zinderende avond, gepresenteerd door Bert Kuizenga, streden twee dames en een heer om het felbegeerde beeld van Wim Sonneveld.

Op 5 april in een uitverkochte Kleine Komedie te Amsterdam won **Roemer van der Steeg** de Wim Sonneveldprijs en tevens de publieksprijs met zijn liedjesprogramma “Oude Waakhond”. De jury betitelde het programma van Van der Steeg als “verrassend, waarbij hij gebruik maakt van een beeldende taal”. Als tweede is geëindigd Margriet Bolding met haar programma “In haar nopjes”. De derde plaats was voor Sophie van Hoytema (met Eric van der Luijt op piano) met haar programma “Opsporing Verzocht”.

De jury bestond uit Hijlco Span (voorzitter), Marijke van den Muijsenberg, Job Schuring, Frans van Bronkhorst en Bert Stoots. Tijdens het juryberaad kon het publiek genieten van een muzikaal gastoptreden verzorgd door Bas Marée en Johan Hoogeboom.

Intensief traject leidt tot grote namen

Het Concours om de Wim Sonneveldprijs, onderdeel van het Amsterdams Kleinkunst Festival, is een belangrijke stimulans voor aanstormend cabarettalent en een springplank voor een carrière in de Nederlandse theaters. Na een strenge voorselectie heeft een zestal kandidaten een landelijke try-outtournee gemaakt. Tijdens deze tournee hebben de aanstormende cabaretiers hard gewerkt aan hun voorstelling, terwijl zij werden begeleid door professionele coaches.

Dat het Amsterdams Kleinkunst Festival wat oplevert is te zien aan de eerdere finalisten. Roemer van der Steeg hoort vanaf heden thuis in het rijtje van Job Schuring, Reinder van der Naalt, Thomas Acda, Maarten van Roozendaal, De Vliegende Panters, Ernst van der Pasch, Claudia de Breij, Richard Groenendijk, Klaas van der Eerden, Droog Brood, Eva Schuurman, Dames voor na vieren, Wouter Deprez, Geen Familie, Pieter Derks, Jeroen Bouwhuis en Thijs Maas.

Neem voor meer informatie en/of beeldmateriaal contact op via:

info@amsterdamskleinkunstfestival.nl

06-50250733 (Marie Bootsma)

www.amsterdamskleinkunstfestival.nl

stichting amsterdams **kleinkunst**festival

Bijlage: Juryrapporten (in volgorde van optreden).

Sophie van Hoytema (met Eric van der Luijt op piano) – derde plaats

Sophie van Hoytema staat zelfverzekerd op het podium. Ze valt op door haar bijzonder goede zangstem, maar ook beweegt ze goed en bevat haar programma leuke vondsten. Zoals haar verhaal over haar gelukkige jeugd, zo'n jeugd met vakanties naar Toscane. Of het ongenoegen dat ze uit over het feit dat niemand haar ooit kwijt is. Echt, soms kan ze jaloers zijn op Natalee Holloway.

Het levert mooie liedjes op, die getuigen van haar grote taalgevoeligheid en die ze erg mooi interpreteert. De jury wil met name ook pianist Eric van der Luijt complimenteren. Hij is niet alleen een goed pianist, ook zijn acteren mag er zijn. Zijn aandeel is klein, maar veelbetekenend, zijn timing is uitstekend en hij versterkt op die manier Sophie.

Sophies programma kent twee thema's: hoe los te komen van die gelukkige jeugd en een stille verliefdheid op pianist Eric, een getrouwde man, maar dan wel eentje die vast af en toe contactadvertenties plaatst. Vergeleken met de halve finale vertelt Sophie van Hoytema – geholpen door Eric van der Luijt- deze verhalen sterker, maar voor de verhalen ga je niet op het puntje van je stoel zitten. Dat doe je wel voor de liedjes. Sophie heeft zonder meer talent om te boeien, maar het advies van de jury blijft om op zoek te gaan naar meer verrassing en eigenheid.

Roemer van der Steeg – winnaar (tevens publieksprijs)

Roemer van der Steeg presenteert zich als een echte liedjeszanger. In een programma van een half uur weet hij steeds te verrassen, zodat je telkens benieuwd bent waar het volgende liedje nou weer over zal gaan. Hij weet dan ook steeds weer een andere snaar te raken. Roemer bedient zich van een beeldende taal, waarin hij het alledaagse absurdistisch benadert. Soms zijn zijn teksten grappig, dan weer ontroerend.

Ook de opbouw van het programma klopt, net zoals de opbouw van ieder liedje afzonderlijk.

Vanaf zijn opkomst straalt Roemer. Hij zit zelfverzekerd en zeer ontspannen achter de vleugel, wat resulteerde in een betere interactie met het publiek dan tijdens de halve finale. Ook zijn pianospel was veel overtuigender. Roemer van der Steeg is er vanavond uitstekend in geslaagd het publiek voor zich in te nemen.

Margriet Bolding – tweede plaats

"Is het u opgevallen dat uw consumptie van antidepressiva in de afgelopen tien jaar verdrievoudigd is?". Een prachtige openingszin die de aandacht meteen focust op Margriet Bolding. We waren getuige van een optreden van een authentieke theaterpersoonlijkheid, die in tegenstelling tot de halve finale haar materiaal wat minder goed in de hand had. Ze slaagde er daardoor ook minder in contact te maken met het publiek.

Gekte en diepgang ontmoeten elkaar in de voorstelling. Haar teksten zijn origineel, de wendingen in haar liedjes vaak verrassend en haar taalgebruik poëtisch. Het lied over het bezoekje aan haar moeder getuigt daarvan. Haar zang was beduidend beter dan tijdens de halve finale.

Jammer was dat ze halverwege de voorstelling haar concentratie leek te verliezen en daardoor verlamde het programma enigszins. De jury vindt dat spijtig, want voor haar staat de authenticiteit van Margriet Bolding buiten kijf.